

Κώστας Σκανδαλίδης:

(ο γραμματέας του ΠΑΣΟΚ, στο «Rider») «Στο ΠΑΣΟΚ τα καλάμια δεν έχουν αφαιρεθεί...»

Σπύρος Παπασπύρος:

(ο πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ, για το Ασφαλιστικό) «Θα μας δέρνει ο κόσμος, αν βγούμε και πούμε ότι αυτά τα μέτρα είναι θετικά...»

Στέλιος Παπαθεμελής:

(Ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, στον Άλφα Νιου 98, 7, με αφορμή το Ασφαλιστικό) «Στις μέρες μας επιχειρείται η μετάλλαξη του πολίτη σε καταναλωτή. Ο πολίτης σκέφτεται, δρα και αντιδρά. Ο καταναλωτής δεν σκέφτεται, άλλοι σκέφτονται γι' αυτόν, δεν δρα και δεν αντιδρά, σέρνεται».

Παναγιώτης Λαφαζάνης:

(ο βουλευτής του ΣΥΝ, στο «Έθνος της Κυριακής») «Οι μη προνομιούχοι του ΠΑΣΟΚ μετατρέπονται τώρα σε... μη συνταξιούχους».

Μεγάλη Τετάρτη...

Καλά, μην τον εκλάβετε τοις μετρητοίς τον τίτλο – το γνωρίζουμε ότι παρήλθε η κανονική Μεγάλη Τετάρτη. Ωστόσο, για το ΠΑΣΟΚ, η... μεγάλη Τετάρτη θα είναι η επομένη. Τότε θα συνεδριάσει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ – μιλάμε για την επομένη της Πρωτομαγιάς – και μοναδικό θέμα της συνεδρίασης θα είναι το Ασφαλιστικό, παρακαλώ...

Και γιατί θα είναι μεγάλη η Τετάρτη εκείνη; Μα, κατ' αρχήν, θα είναι μεγάλη επειδή η συζήτηση προβλέπεται να κρατήσει αρκετές ώρες, έως αργά το απόγευμα. Και βεβαίως θα είναι μεγάλη, επειδή μάλλον θα είναι μεγάλες και οι αντιθέσεις...

ΘΕΛΩ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΦΟΔΡΗ!...

ΚΙ ΑΝ ΥΠΑΡΞΕΙ ΘΥΜΑ;...

ΜΑΚΑΡΙ!... ΜΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗ ΛΙΓΟΤΕΡΗ!...

Του Δημήτρη Χαντζόπουλου

Αργότερα η συνέντευξη

Ε, δεν μπορεί, κάπου θα πήρε το μάτι σας τα των σχεδίων που έχουν αναπτυχθεί στο επιτελείο του Πρωθυπουργού για τη διοργάνωση μία εφ' όλης της ύλης τηλεοπτική συνέντευξή του. Λοιπόν, το σχέδιο είχε μπει στη φάση της πλήρους ανάπτυξης, ώπου ήλθε το Ασφαλιστικό – και οι... παραφυάδες αυτού – και το πράγμα άρχισε να στραβώνει. Στη χθεσινή συνεδρίαση του λεγόμενου «πρωινού καφέ», στο Μέγαρο Μαξίμου, το ζήτημα τέθηκε και όλες οι εκτιμήσεις συνέπεσαν: το «τάιμινγκ» δεν είναι και ιδιαίτερα θετικό – διατί να το κρύψωμεν, άλλωστε; – και έτσι η συνέντευξη πηγαίνει για αργότερα...

Δι' ευχών... καρφιά στη Διυπουργική...

Ε, είναι γνωστό ότι όταν ένας Πρωθυπουργός απευθύνει ευχές σε έναν υπουργό με την ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής, οι ευχές έχουν το νόημά τους. Κάπως έτσι έγινε χθες με τον κ. Κ. Σημίτη και τον υφυπουργό Αθλητισμού κ. Γ. Φλωρίδη, ο οποίος εόρταζε... Που λέτε, συναντήθηκαν στο Μέγαρο Μαξίμου με την ευκαιρία της συνεδρίασης της Διυπουργικής Επιτροπής για την προετοιμασία των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 και ο Πρωθυπουργός ευχήθηκε στον κ. Φλωρίδη ως εξής: «Χρόνια πολλά με μακροήμερευση και να λύσεις τον γόρδιο δεσμό του αθλητικού νομοσχεδίου». Και, όπως αντιλαμβάναστε, ο υφυπουργός ένωσε καλύτερα...

«Νόημα» όμως είχαν και διάφορα «καρφάκια» που... έσκ' ξαν τον αέρα, όταν η κ. Γιάννα Αγγελοπούλου ξεκίνησε το γνωστό... τροπάρι για τις καθυστερήσεις των υπουργών: «Εμείς έχουμε αγωνία», έλεγε η πρόεδρος του «Αθήνα 2004» – «εσείς την αγωνία, εμείς τον αγώνα», σχολίαζαν (χαμηλόφωνα, πάντως...) κάποιοι από τους υπουργούς που μετείχαν στη σύσκεψη!

Ζήτησε το κείμενο

Όπως ίσως γνωρίζετε, Παρασκευή και Σάββατο στο ΠΑΣΟΚ έχουν συνδιάσκειση για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Και φυσικά, τις σχετικές διαδικασίες – περιμένουν γύρω στους 1.500 ανθρώπους από όλη την Ελλάδα – πρόκειται να «ανοίξει» ο κ. Κ.

Σημίτης με ομιλία του. Να ξέρετε από τώρα ότι ο κ. Κ. Σημίτης πρόκειται να κάνει αναφορά στο Ασφαλιστικό – οι συνεργάτες του το ξεκαθαρίζουν τώρα. Ωστόσο, το μεγαλύτερο τμήμα της ομιλίας του θα είναι αφιερωμένο στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μάλιστα, ο Πρωθυπουργός ζήτησε από τους συνεργάτες του να προμηθευτούν την ομιλία τής υπουργού Εσωτερικών κ. Βάσως Παπανδρέου στο πρόσφατο συνέδριο του ΣΥΝ για την Αυτοδιοίκηση – όπως είπε, άκουσε πολλά θετικά για τις θέσεις που ανέπτυξε εκεί η υπουργός.

Ήθελαν για την επέτειο

Α, να ξέρετε ότι οι σκέψεις για τη διοργάνωση μίας τηλεοπτικής συνέντευξης του κ. Κ. Σημίτη είχαν αρχίσει με την ευκαιρία της συμπλήρωσης ενός χρόνου από τις νικηφόρες για το ΠΑΣΟΚ εκλογές του περασμένου Απριλίου και με δεδομένο το γεγονός ότι εκτοτε ο κ. Κ. Σημίτης είχε παραχωρήσει μόνο μία συνέντευξη Τύπου. Κι αυτή δεν ήταν άλλη από εκείνη την καθιερωμένη ύστερα από τα εγκαίνια της Διεθνούς Εκθέσεως Θεσσαλονίκης. Έκτοτε, σιωπή...

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΑΝ ΧΘΕΣ οι Γιώργηδες και οι Γιωργίτες – πάμπολλοι και στην πολιτική. Σημειώστε ένα ενδιαφέρον στοιχείο – από τους Γιώργηδες του ΠΑΣΟΚ, οι περισσότεροι ανήκουν στην «απέναντι» πλευρά των εκσυγχρονιστών...

ΓΙΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ, Γιώργος Δασκαλάκης, Γιώργος Παναγιωτακόπουλος, Γιώργος Αγραφιώτης, Γιώργος Μωραΐτης, Γιώρ-

γος Κίρκος, Γιώργος Κατσιφάρας – και πάει λέγοντας...

ΟΠΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ και... εσωκομματική αντιπολίτευση!

ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ γιόρτασε την ονομαστική του γιορτή ο υπουργός Γεωργίας κ. Γ. Ανωμερίτης – ταξίδεψε για Λουξεμβούργο, για το συμβούλιο υπουργών Αλιείας...

ΤΙ ΘΑ γίνει τελικά με τις προτάσεις για το Ασφαλιστικό; Η δέσμη σκέψης είναι το ανώτατο στάδιο του προκρινόμενου σεναρίου;

ΜΑΘΑΝΕ ΠΩΣ συνταξιοδοτούμαστε και πλάκωσαν κι οι νέοι...

ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ δουλειάς για πλήρη σύνταξη – το κοινωνικό κράτος έχει και τις αντικοινωνικές του όψεις...

ο μικρο-πολιτικός

ΠΡΟΒΟΛΕΙΣ

Η κρίση δεν παίρνει σύνταξη

Του
**Γιώργου Χρ.
Παπαχρήστου**

Η κρίση που έχει ξεσπάσει με αφορμή τις προτάσεις της κυβέρνησης (για την ακρίβεια τις αποφάσεις, που μετατράπηκαν μέσα σε μερικές ώρες σε προτάσεις) για το Ασφαλιστικό, έχει μια ουσιώδη παράμετρο. Πρόκειται για το έλλειμμα πολιτικής επικοινωνίας που παρουσιάστηκε - τι σύμπτωση - και στο συγκεκριμένο θέμα! Για πολλοστή φορά λαμβάνονται μέτρα χωρίς να υπάρξει η αναγκαία προετοιμασία της κοινής γνώμης, διαδικασία απαραίτητη προκειμένου να αντιληφθούν οι πολίτες τη σπουδαιότητα των αποφάσεων. Τον Κ. Σημίτη τον ακολουθεί η εικόνα - δεν έχει σημασία πόσο είναι βάσιμη ή όχι - ενός ανθρώπου που δεν τα πάει καλά με τα επικοινωνιακά. Που είναι απρόσιτος. Που προτιμάει να εργάζεται από το να συναντάει ανθρώπους και να μιλάει μαζί τους. Αλλά ο Σημίτης είναι Σημίτης. Οι

**Γιατί αυτή
η απαξίωση
της κοινής
γνώμης;
Γιατί αυτή
η επίδειξη
ανταρχισμού;**

υπουργοί του... δεν είναι! Γιατί λοιπόν αντιγράφουν το στυλ του; Τι ήταν, για παράδειγμα, αυτό που απέτρεψε το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης, και ειδικά τον υπουργό Εργασίας, να ενημερώνει επί μήνες την κοινωνία με

στοιχεία της ζοφερής πραγματικότητας στο Ασφαλιστικό; Και, παράλληλα, να λέει τι θα μπορούσε να γίνει προκειμένου να μη δουλιάζει το σύστημα;

Κανείς δεν μπορεί να πιστέψει, όση καλή διάθεση και να διαθέτει, ότι δεν τα ήξεραν, κι ότι περίμεναν από τον αγγλικό οίκο να τους περιγράψει την κατάσταση. Αφού ήταν κοινό μυστικό στα κυβερνητικά κλιμάκια πού πάει το πράγμα σχετικά με τα όρια ηλικίας ή με το ύψος των συντάξεων. Γιατί αυτή η απαξίωση της κοινής γνώμης; Γιατί αυτή η επίδειξη ανταρχισμού; Γιατί αυτή η αποστροφή προς τους πολίτες;

Η υπόθεση των αλλαγών στο ασφαλιστικό σύστημα είναι μια υπόθεση που αφορά άμεσα περί τα επτά εκατομμύρια Έλληνες - εργαζόμενους και μελλοντικά εργαζόμενους. Περιέργως πώς, κάποιος, όχι απλώς παραγνώρισαν αυτή την πραγματικότητα, αλλά τους συμπεριφέρθηκαν με περισσή αλαζονεία: αυτές είναι οι προτάσεις (που ήταν αποφάσεις κ.λπ., κ.λπ.) κι άμα σας αρέσει. Ε, όχι λοιπόν, δεν μας αρέσει. Αυτό που (θα) μας αρέσει είναι, έστω και τώρα, να υπάρξει ουσιαστικός διάλογος για το πιο μεγάλο πρόβλημα της χώρας τα τελευταία χρόνια. Κι επειδή η κυβέρνηση έσυρε πρώτη αυτό τον χορό, εκείνη έχει και την ευθύνη για τη συνέχειά του...

gpapachristos@dolnet.gr

ΠΛΑΦΑ-ΠΛΑΦΑ...

Η ΜΟΝΗ ΣΟΒΑΡΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΘΑΝΑΣΙΑ!..

Του Δημήτρη Χαντζόπουλου

Zonar's και πολιτισμός

Κλείνει λοιπόν το Ζόναρς. Όπως έκλεισε ο Φλόκας, ο Ορφανίδης, ο Απόττος, το Βυζάντιο, το Ρωσικό, το Πέτρογκραντ και πόσα άλλα. Ίσως δεν είναι να απορείς, ούτε καν να νοσταλγείς ή έστω να αδιαφορείς.

Και λοιπόν, τι έγινε; Η πρόοδος μετασηματίζει τη νοσταλγία σε μουσειακό έκθεμα, την απορία σε άγονη απώλεια χρόνου και την αδιαφορία... σε αδιαφορία.

Κι όμως, οι απώλειες αυτές, όσο κι αν φαντάζουν «μικρές», κάτι πάντα απομυζούν από τον εθνικό μας πολιτισμό. Κάπως τον φτωχαίνουν, τον συρρικνώνουν, κάτι του αφαιρούν από την αίγλη και τη σημασία του.

Είναι λοιπόν το Ζόναρς ζήτημα πολιτισμού; Και μάλιστα εθνικού πολιτισμού;

Ναι, είναι.

Αρκεί να συνεννοηθούμε - πράγμα διόλου αυτονόητο - για το τι τελικά είναι «πολιτισμός».

Πολιτισμός δεν είναι μόνον ο Παρθενώνας και η αναπαλαίωση των ιστορικών κτιρίων και μνημείων, πολιτισμός δεν είναι μόνον η διεκδίκηση των δικών μας μαρμάρων, πολιτισμός δεν είναι μόνο η μουσική, η αρχιτεκτονική, οι καλές τέχνες, ο χορός, το θέατρο, ο κινηματογράφος και οι τυποποιημένες σπονδές που χύνουμε στη λαϊκή μούσα.

Πολιτισμός είναι και εκείνος που αναφέρεται στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων, στους τρόπους επιβίωσης, απόλαυσης, μνήμης, λήθης. Στους ιδιαίτερους τρόπους με τους οποίους ο καθένας από εμάς φαντασιώνει τη συμμετοχή του σε ένα κοινό γίγνεσθαι. Στους ιδιαίτερους

τρόπους και τόπους με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή με τον εαυτό μας και με τον άλλον.

Με αυτή την έννοια πολιτισμός είναι και τα μνημεία της καθημερινής ζωής και της απόλαυσης, οι ιστορικοί τόποι συνάθροισης και κοινής συμβίωσης. Τα εστιατόρια, τα καφενεία, οι πλατείες και οι δρόμοι, οι συνήθειες. Αυτές που μάθαμε και αυτές που δεν γνωρίσαμε ακόμα.

Δεν είναι σημαντικός ένας χώρος μόνον επειδή εκεί «έτυχε» να πίνει τον καφέ του ο Χατζιδάκις ή ο Ελύτης. Σημαντικός είναι επειδή συνδέεται με την ιστορία του τόπου και η ιστορία του τόπου είναι και εκείνη των ανώνυμων κατοίκων που απολάμβαναν ακόμα και δίχως να ομιλούν τον καφέ τους.

Σημαντικός είναι επειδή εξακολουθεί εις μάτην των ασήμαντων καιρών να «σημαίνει» ως χώρος και ως τόπος.

Δεν είναι ο περί κουλτούρας λόγος, δεν είναι η μνήμη, δεν είναι οι ρητορείες περί ενδόξου παρελθόντος, είναι και ο σεβασμός που θα δείξουμε στους τόπους που αντιστάθηκαν στο χρόνο και απόκτησαν μια, ισχνή έστω, συμβολική ταυτότητα μέσα στο χάος της αναλώσιμης ασημαντότητας που μας περιβάλλει.

Δεν χρειάζεται δέδαια όλα να «διατηρούνται». Το κόστος θα ήταν απαγορευτικό. Αλλά η «προστασία» της παράδοσης θα πρέπει τουλάχιστον επιλεκτικά να μην περιορίζεται στα άψυχα αλλά να επεκτείνεται και στα έμψυχα. Να μην αναφέρεται μόνο στη μορφή αλλά να διασώζει τη λειτουργία. Ορισμένα καφενεία - μνημεία πρέπει να επιχορηγούνται όχι ως μουσεία αλλά ως αενάως ζωντανά μνημεία μιας παράδοσης εξίσου πολύτιμης με τα πανταχού παρόντα ίχνη των προγόνων.

Στο Παρίσι όταν ανοικοδομήθηκε το οικοδομικό τετράγωνο όπου βρίσκονταν

το ιστορικό εστιατόριο «Κουπόλ» οι επιχειρηματίες υποχρεώθηκαν να το ανακατασκευάσουν αυτούσιο και στην ίδια θέση. Όταν το πολύ λιγότερο ιστορικό «Μπαλζάρ» απειλήθηκε να εκτοπισθεί από την αλυσίδα που απέκτησε την ιδιοκτησία του οι Παρισινοί κινητοποιήθηκαν και επέδωσαν τη διατήρησή του.

Ξένοι τόποι όπως π.χ. η Ρώμη, η Βιέννη, η Βουδαπέστη, το Μπουένος Άιρες, μας υπενθυμίζουν τη σημασία της περιφρούρησης ανάμεσα στα δια-

τηρητέα μνημεία της πόλης και τα μνημεία της καθημερινής ζωής.

Η καθημερινή ζωή ως παρόν διαρκείας είναι και αυτή δείκτης πολιτισμού. Αξίζει να της συμπεριφερθούμε ως «ένδοξο παρελθόν». Είναι ο μόνος τρόπος για να καταστήσουμε ένδοξο και το παρόν.

Η Φωτεινή Τσαλίκoglou είναι καθηγήτρια στο Τμήμα Ψυχολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

**Η καθημερινή
ζωή ως παρόν
διαρκείας
είναι και αυτή
δείκτης
πολιτισμού.
Αξίζει να της
συμπερι-
φερθούμε
ως «ένδοξο
παρελθόν»**

Της
**Φωτεινής
Τσαλίκoglou**